

Grossglockner 3.798 m høj med evig sne og i strålende sol var et af Østrig-turens højdepunkter

Foto : Jytte Leopold

Fra jubilæet

Lørdag den 24. august mødtes mange gamle og nye stenvener til klubbens 30-års jubilæum. Lokalet var pyntet flot med friske alpevioler og musikken spillede alt fra gamle danske viser og sange til Evert Taube og ”Sommer i Tyrol”.

Den flittige bartender (Hans Kloster) stod for udskænkning af vin - øl - vand og kaffe, som vi kunne nyde med diverse ”små-hapser” - ost, peanuts, chips og frugt. Snakken gik lifligt over gamle minder og fotoalbums.

Claus Leopold havde desuden lavet et herligt billedshow af nyere billeder på sin lille storskærm - og pludselig fik vi ekstra underholdning af Adam Piontkowski, som gik til mikrofonen og rullede sig ud med et potpourri af mange kendte sange. Alt i alt en god eftermiddag for alle, som var mødt op !

Eli Holch

Turen til Brasilien

Vores tur var på forhånd ingen geotur, men lidt sten blev det da til. Første stop var Frankfurt, hvor der ventede gode oplevelser i både naturhistorisk museum og botanisk have. Det naturhistoriske museum - Naturmuseum Senckenberg - er ganske spændende. Det har en imponerende samling af dinosaurer og meget fine fossiler. Museet er i gåafstand fra hovedbanegården, og ved indgangen ser man en ammonit så stor som et møllehjul og en spændende opstilling af basaltsøjler.

Amonit ved indgangen til Naturmuseum Senckenberg

Inde i museet er der udstillet en lang række dinosaurer - brachiosaurus, compsognathus, ciplodocus, edmontosaurus (trachodon, anatosaurus), euoplocephalus, iguanodon, plateosaurus, stegosaurus, supersaurus, triceratops, tyrannosaurus samt dinosauræg fra Mongoliet.

Der er langt mere end man kan klare under et enkelt besøg - fra solsystemet over jordens, planternes, dyrenes og menneskets udvikling til mumier og udstoppede dyr, men allermest er der dog fokus på fossiler, f.eks. fra en 50 millioner år gammel regnskov (Grube Messel ved Frankfurt) med de berømte urheste i hundestørrelse.

Efter så mange spændende indtryk var det dejligt at forsætte turen til den botaniske have - Palmengarten - hvor hjernen og øjnene kunne hvile sig ved synet af flotte og spændende planter. Du kan besøge det naturhistoriske museum på <http://senckenberg.uni-frankfurt.de> og den botaniske have på <http://www.palmengarten-frankfurt.de>. Efter disse dejlige oplevelser skulle vi samme aften ud på den lange rejse og tilbringe hele natten over Atlanten. Der er kun 5 timer tidsforskel mellem Danmark og Rio de Janeiro, for Sydamerika rækker ganske meget ud efter Afrika, så turen går langt mere sydpå end vest. Ved ankomst til Rio, en overskyet og ikke særlig varm dag, virkede det ikke så eksotisk, men allerede på vej fra lufthavnen sydpå til vores hotel kunne vi fornemme at vi var langt hjemmefra. Der bor 10 millioner mennesker i Rio de Janeiro, og ca. halvdelen bor i noget som vi vil betegne som slum, med stinkende kemisk industri imellem.

Men fra centrum og sydpå er der dejlige byområder, typisk med lidt slum på bjergsiderne, ganske hyggeligt. I selve byen og omegn er der ingen spændende geologiske steder, men 300 km vest for Rio, 7 timer i bus eller 45 minutter i fly, kommer man til Belo Horizonte, hovedstaden i delstaten Minas Gerais, og her er der noget at se og købe.

En af de mange åbne miner i Minas Gerais

Som navnet antyder, er hele området næsten én stor mine, hvor der brydes fortrinsvis jern, guld, sølv og ædelsten. Det er især de spændende turmaliner og akvamariner man går efter. Jeg fik brugt alle mine opsavede penge på turmaliner. I Belo Horizonte besøgte vi også det lokale geologiske museum i en ny og spændende bygning, hvor man har forsøgt at bruge så mange mineraler som muligt i selve bygningskonstruktionen. Det har en lille, men meget flot samling, og der er gratis adgang.

Geologisk museum i Belo Horizonte

I Rio findes der ikke rigtigt spændende stenbutikker. Det er mest souvenirbutikker der har nogle sten til total overpris, og så er der det verdenskendte juvelerfirma Stern som vi besøgte på deres hovedsæde i Ipanema. De forarbejder ædelsten til meget fine smykker, som starter ved 2-3000 kr og ender oppe i millionklassen. Hos Stern skal man udfylde et gæstekort, derefter bliver man guidet rundt i en lille udstilling, hvor man kan se hvor de forskellige ædelstene kommer fra. Man kan kikke kikke gennem vinduer ind på værkstederne og se de smukke smykker blive til. Derefter bliver man budt på kaffe, te, m.m., og en venlig sælger forsøger at sælge nogle utroligt smukke smykker til lige så utroligt høje priser. Desværre var butiksdelen med mineralerne under ombygning, så det var ikke muligt at købe mineraler hos Stern. Men til min store overraskelse er der boder på Copacabana stranden hver søndag, hvor der er et meget stort udvalg af fossiler og mineraler, og hvor priserne er ganske rimelige. Vi måtte konstatere at det er ret vanskeligt at rejse i Brasilien uden at kunne tale portugisisk, men vi havde kun gode oplevelser og alle var meget behjælpelige. Selvfølgelig oplevede vi alle de highlights man som turist forbinder med Rio - sukertoppen, Corcovado (bjergtoppen med Jesusfiguren), endda en fodboldkamp i verdens største fodboldstadion.

Bjergets skygge med Kristus-figuren, Rio de Janeiro

Som en af de bedste oplevelser skal der til sidst nævnes turen til vandfaldet Iguacu i grænseområdet mellem Brasilien, Argentina og Paraguay - et oplagt turistmål som de fleste besøger. Her kan vi anbefale en rigtig god stenbutik med både mineraler og fossiler. Den ligger ca. 1 km fra indgangen til nationalparken på vej mod Argentina.

Eva-Maria Schulze og Mads Trans

Østrigs-turen 31. august - 15. september 2002

Meget tidligt mødtes 26 stengale på parkeringspladsen ved Sjølø station - alle så oplagte på eventyret at bussen allerede fem minutter i kl. 7 kunne begive sig af sted. Bussen var lidt mindre end vi havde ventet, men det skulle senere vise sig at være en stor fordel, når vi skulle sno os ad

stejle, smalle alpeveje. I sol og god stemning gik turen mod første overnatningssted : Jugendgästehaus Dresden, nyt, rent og godt. Dresden har haft en hård skæbne, nu senest den store oversvømmelse, flere steder kunne vi se, hvor højt Donau var gået over sine bredder. Efter aftensmaden gik vi ned til den gamle bydel og nød de smukke bygninger - genopbygget efter 2. verdenskrigs totale bombardement, drak en øl i aftensmørket på en af de mange udendørs caféer, fortsatte i "Ubåden", vandrerrhjemets kældercafé, hvor vi for første gang stiftede bekendtskab med "Ratler" - øl med Sprite - der blev en sand lidenskab for nogle ! Tidligt op og af sted med Wien som mål. Det uundgåelige skete også for os : flere kedsommelige bilkøer og vi kunne umuligt nå frem til tiden, så Hans ringede til Jugendgästehaus Wien - Brigittenau og fik middagen udsat, men ak og vé - vi kom 10 minutter for sent og så var der 0 middag ! Heldigvis var der en hyggelig kineserrestaurant i nærheden. Det vandrerrhjem var ikke rart - temmelig militaristisk ! Næste dag kørte vi til Wiens Naturhistoriske Museum, hvor vi mødtes med Dr. G. Niedermayr, som havde planlagt hele turen for os og som nu sluttede sig til os på vor videre færd. Dr. Niedermayr viste rundt i museet og vi så pragtfulde og spændende mineraler, senere gik vi over til "Skatkammeret" og så fantastiske verdslige og gejstlige skatte - kroner, smykker, krucifikser, dragter - guld, perler og ædle stene!

Vin og mad i
Heurigen

Der efter var eftermiddagen fri - Wien er jo en overvældende pragtby og alle kaste-de sig ud i den : Stefansdomen, Schönbrunn, Rådhuset, Parlamentet, Hundertwasser - og endte om aftenen i Heurigen til en meget fornøjelig aften i vinrestauranten.

Næste dag i tæt trafik ud af Wien mod Waldviertel. Holdt i Amstall grafitmine - herligt at svinge hammeren - Hans mener, han har fundet Amstallit - vi andre mest Pyrit og

nogle grønne xx, blev sorte på fingrene og ville gerne være blevet der i noget længere tid.

I Massau skulle vi kunne finde zonar opbygget Ametyst, men der var bare et stykke "bar" mark med ringe mulighed for fund, så vi kørte forbi og kom til det meget charmerende Krahuletz Museum, et egnsmuseum i Eggenburg. Hjem til suppe og snitzel på vandrerrhjemmet og i den lune nat gik vi alle på hyggeligt krohavebesøg. Så skulle der pakkes og næste morgen tidligt - nu må det vel være blevet onsdag 4/9 - gik turen mod Graz ved Weinebene, hvor bussen holdt i vejkanterne og vi gik op og ledte efter Vesuvian og Hessonit, der efter besøg på egnsmuseum Wolfsberg. Vi kørte ad smukke veje til næste overnatningssted Geozentrum Hüttenberg. Det ligger i ca. 1000 m. højde med en pragtfuld udsigt til bjerge og dale. En god lang tur ad landevejen og en stejl, smal sti med græssende hjorte til den ene side førte os op til en restaurant, hvor vi stiftede bekendtskab med nye supper, nogle heldige bestilte Fridattensuppe : suppe med strimler af "pandekage", andre uheldige (?) havde ikke lært tilstrækkeligt tysk og fik i deres suppe en roulade af lunge og noget dej. Selve suppen var god, hovedretten ligeså og humøret fortrinligt. Da vi skulle hjem, var det blevet sort mørke, der var ikke lys på stien og rækværket var løst, så vi kravlede forsigtigt ned mod landevejen, hvor en flok stædige omgående valgte den forkerte vej. Det lykkedes at få alle i den rigtige retning i buldermørket - og hvor var det en smuk stjernehimmel ! Efter denne oplevelsesrige aften var det godt at komme i seng, der var lidt pladsmangel, ikke alle havde det lige bekvemt, 5 personer med bagage i et lille rum - det var trangt, men de havde det gevaldigt sjovt og hyggeligt ! - og selv med 10 om et bad og et toilet gik det gnidningsløst. Næste dag, torsdag 5/9 : God morgenmad, hyggeligt besøg hos den lokale købmand for at fouragere til frokostpakken og så blev det ellers en vandringsdag. Vi blev kørt en kort tur til Albertsstollen, hvor vi gik et stykke op og hakkede i Baryt og videre op til en gammel romersk jernmine, så var bussen der igen og tog dem med, der ikke ville gå, resten kom på en pragtfuld bjergvandring - åbenbart i ring, for pludselig var vi ved Geozentrum. Aftensmad hos landsbyens anden restaurant, der heldigvis lå nærmere ved og om aftenen holdt Dr. Niedermayr et blændende foredrag om diamanter.

Fredag 6/9 gik turen til Zosen. Vi mødtes med Helmuth og Eric, to af Dr. Niedermayrs venner. De kørte os op ad snoede veje til en bonde på hvis jord, der var forskellige forekomster, vi måtte lede i, mod at vi spiste frokost i hans gæstgiveri. Vi gik atter opad og stadig i strålende sol, der var meget grønt og smukt, gik gennem en skov til et brud, hvor vi bl.a. fandt Glaskopf og Pyromorphit, gik lidt højere op og fandt større stykker med Glaskopf - og så til Bratteljauchen hos bonden !

Der ledes efter Pyromorphit

Alt var hjemmelavet, det var så lækkert. Vi sad udenfor

Bratteljauchen

ved lange borde og nød mad og udsigt. Senere gik vi videre op til en lille forekomst med Malakit, Azurit og Cinnabarit, intet dog i krystalform. Lørdag 7/9 kørte vi mod Eisenkappel ved den slovenske grænse og holdt i en længere kø, fordi en ko havde givet sig til at kæve i vejsiden.

Vi skulle op og lede efter Jaspis. På vej dertil viste et vejskilt, at et kommende pas var 16 cm lavere end vor bus, så det måtte opgives og i stedet blev vi guidet en omvej op ad smalle meget snoede bjergveje, det var en meget spændende og svimlende tur opad! Næste sted vi gik op til, var der lidt Malakit, vi skulle vist nok også have fundet Partzit. Vi gik en del opad, men fandt ikke rigtig noget. Til gengæld mødte vi 28.000 motorcyklister på Harley Davidson-træf ved Wörter See og et udsigtspunkt ved Zell. Vi var til snapsesmagning hos Helmuth Prasnik og der efter hjemme hos ham og se hans privatsamling. Det var en fantastisk samling af helt utrolig smukke mineraler og af gammelt mineudstyr. Kärntens bedste privatsamling. hver af os fik et lille stykke med Descloisit xx.. Så kørte vi mod Gasthof Lagerhof ved Millstätter-søen. Bussen kunne ikke køre helt ned, så den parkerede oppe i en meget hyggelig lille landsby, vor bagage blev kørt ned af hotellets bil og de fleste af os gik en dejlig tur ned gennem skoven. Det var fin indkvartering med søudsigt.

Aftensmaden - Fridattensuppe og Rindgullash (hjørtekød) blev spist inde (det smagte fortrinligt), men senere sad vi ude i restauranthaven og nød en øl og lysene over den nattemørke sø. Søndag 8/9 kørte vi gennem Malta-dalen til Kölnbrein-dæmningen. Den ligger i ca 2000 m. højde, bjergene omkring er ca 3000 m høje. Turen op gik igennem talrige tunneller, ad smalle snoede veje med stejle bjergvægge og svimlende smukke vandfald, med kig ned i smukke dale og kommet helt op en fantastisk udsigt - jeg har næsten ikke superlativer nok! Selve dæmningen er en kæmpebedrift, der var en guidet tur inde i selve dæmningen - meget spændende. Oven på i den ene side er bygget et rundt hotel og et museum med bl.a. fantastisk store røgkvartskrystaller. Senere kørte vi til et brud, hvor ejeren huggede udstyr til haveanlæg og kirkegårde, til hans held var bjergarten massiv og hård, til uheld for os, for der var ingen mine-raler at finde. Kl. 17.30 havde vi bestilt sejltur på Miltstättersøen, det blev en dejlig oplevelse med solnedgang og fantastiske skyformationer.

Dr. Niedermayr fortæller

Så skulle der atter pakkes, for næste morgen mandag 9/9 skulle vi til Weisseehaus, og så blev det kaos nogle øjeblikke, for alle havde troet, at bussen kørte derop - selv om vi godt nok havde læst, at det lå i 2370 m. højde - men altså i en hurtig fart blev det gjort os begribeligt, at vi skulle have alt habenguttet med op i bjergbanen - og hurtigt efter for vi opad dybt inde i bjerget med Möltalerekspressen til Mittelstation i 2234 m højde. Vi gik en dejlig tur op til højfjeldshytten, heldigvis blev bagagen kørt op. Bjerg-Peter undrede sig en del over alt det, vi medbragte. Men vi var jo delvis uskyldige! Næste morgen kørte vi med gondolerne helt op til gletcheren i 2879 m. højde. Der var flot og vi halede fluks hamre og mejsler frem og fik banket lidt Epidot og en del kvartskrystaller op. Vi skulle have været op på bræen, men det begyndte at blive dårligt vejr, så vi gik nedad. Vi havde regnet med at gå de ca. 500 m på et par timer ned i sol til hytten, men det blev altså i silende regn - vi blev godt våde og trætte. Aftenerne i hytten var meget hyggelige, Hans Vidar fandt en guitar og så sang han og Astrid til og vi andre brummede med i ny og næ. Da vi vågnede næste morgen var der faldet nysne på bjergtoppene, det forsvandt nu hurtigt igen. Vi blev kørt et stykke op, hvor vi ledte efter guld - det blev nu ikke til så meget, det var vist kun Hans Vidar, som fandt. Mere held havde vi, da vi gik længere op og ledte efter Anatas, det tror jeg, alle fandt. Efterhånden kom solen frem igen og vi gik lidt længere ned og hamrede i nogle kvartsblokke og fandt små fine bjergkrystaller. Om aftenen havde Eric lavet et lotteri med små pakker med mineraler til alle. Det var en sød idé. Så er det atter tid til at pakke, heldigvis var vort våde tøj delvis tørt. Næste morgen onsdag 11/9 tog vi en brat nedstigning fra 10 varme til 230 nede i Flattach!

Så kom et af højdepunkterne: turen op forbi Grossglochner. Vi gjorde holdt ved Kaiser Franz-Josef-Höhe i 2.369 m højde og havde et flot syn til Grossglochner, der knejste med sine 3.798 m højde og evige sne på toppen - se forsiden! Vi kørte ned til et udsigtspunkt, hvor der var lidt bedre plads. Tænk at sidde og spise sin madpakke med sådan en udsigt - ydermere er det sjældent at se den i så

Der ledes efter Anatas xx

klart vejr ! Så kørte vi mod Bramberg og besøgte familien Steiner, hvor vi kunne købe mine-raler - også Smaragder.

Der var så meget, så de færreste kunne modstå fristelsen ! Videre mod vor næste overnatning : Gasthaus Grundhof i Habachtal - det var simpelthen toppen !!

Et ægte alpehus, nyt (ca. to år) og lækkert med udsigt til grønne højder med andre karakteristiske alpehuse og med en duft af nyslået hø og en bimlen af ko-klokker.

Fredag 13/9 efter et overdådigt morgenmåltid blev vi kørt op til Gasthof Alpenrose, det ligger i 1.384 m. højde og lige dér ved kan man lede efter Smaragder, selve minen ligger højere oppe, men materialet bliver ført ned med floden. Vi var lidt forbavset over, at der var så mange mennesker, der gravede, hamrede og vaskede i floden. Forklaring på de mange samlere : 31. juli kl.0.30 var der et stort jordskred i lige netop der i Habachtal, man kunne ikke se skredet nu, for der var velsagtens ryddet med bulldozer. Da der således er væltet godt rundt, er der jo også håb om, at nyt materiale er kommet frem. Flere var da også så heldige at få øje på de smaragdgrønne sten, omend de var små. Igen en dejlig dag, hvor man gik og hakkede sten i blændende sol og med en pragtfuld udsigt. De fleste kørte ned igen med taxa-bussen, men en del gik ned igennem dalen og det var en pragtfuld tur.

En gletcher har i tidernes morgen slebet bjergsiderne af, så de står stejle og glatte og man kan tydeligt se forkastninger og hældninger. Om aftenen var der fest, hvor vi tog afsked med Dr. Niedermeyr, Andreas Steiner og en ven spillede alpemusik og der blev danset til. Næste morgen var hammer og mejsel pakket ned og det var slut på alpeeventyret. Niedermeyr skulle blive for at tage nogle billeder til en bog, så ham vinkede vi til, da vi kørte af sted med vor bus.

Nede efter Habachtal-turen

Nu var det bare at køre, vi gjorde os det hyggeligt i bussen - næste stop vandrerhjemmet i Erfurt - net og nydeligt - maden bundtrist, men pyt, nu var vi på vej hjem og ved vor chauffør Michaels snilde nåede vi en tidligere færge. På Sjælør tog vi en gribende afsked - lidt komisk, for de fleste af os ville se hinanden allerede om fredagen. Men vi havde jo haft så dejlig en tur sammen. Samlermæssigt var det nok ikke det store udbytte, men vi har hørt og set så meget spændende af Østrig, Dr. Niedermayr Niedermayr har planlagt så virtuost, at vi er blevet ført fra toppunkt til toppunkt. Hans Kloster har puklet for at klare alle problemerne og Michael Facius har fragtet os sikkert og fornøjeligt fra sted til sted - og det erog dejlige timer på en skøn jo lidt sjovt, at vi næsten altid får gjort vor chauffør lidt stengal !! Tak allesammen for en mængde sjove tur.

Nelly E Jensen Fotos : Jytte og Claus Leopold

Østrig 2002

Foto : Jytte og Claus Leopold

